

## **Admiterea la Masa Domnului**

Citate ale diferiților frați referitoare la tema „Masa Domnului”

### **Frank Wallace**

© SoundWords, Online începând de la: 08.10.2018, Actualizat: 08.10.2018

© SoundWords 2000–2020. Toate drepturile rezervate.

Toate articolele sunt prevăzute pentru folosirea exclusiv personală. Ele pot fi distribuite și fără cererea permisului de distribuire. Sunt interzise orice forme de multiplicare în scopuri comerciale. Publicarea pe alte pagini de internet este permisă numai cu acceptul redacției noastre.

**Adnotarea redacției:**

Această alcătuire aparține învățătorului biblic Frank Wallace din Scoția. Ea este destinată să fie o complectare la articolul [„Care criterii de admitere la Masa Domnului sunt biblice?”](#) Principal este o activitate plină de pericole, să citezi scrieri ale fraților din secolele trecute. Pe de o parte se poate trezi impresia, că se dorește ca părerea acestor frați să fie pusă cumva alături de Cuvântul lui Dumnezeu, ceea ce ar fi fatal, iar pe de altă parte este întotdeauna greu, când se preiau scrieri dintr-un context, fără să se cunoască exact situația. În orice caz, la fiecare din citatele următoare este indicată sursa, așa că în caz de nevoie se poate apela la ea.

Considerăm această redactare deosebit de folositoare pentru fiecare credincios, care într-un fel oarecare se simte că aparține mișcării fraților, fie că ei consideră expresia „mișcarea fraților” ca fiind bună sau nu. În orice caz, mulți se referă astăzi la așa numiții „frați bătrâni”, pentru a justifica sau a respinge anumite practici de admitere la Masa Domnului. Foarte bătătoare la ochi sunt cele două tendințe ale mișcării fraților, în care unii aproape că par să recunoască numai prima categorie (recomandarea admiterii) și opusul acestora sunt aceia care se pare că cunosc numai a doua categorie (precauție la admitere). Unii admit pe toți care spun cam așa: „și eu sunt creștin”, și ceilalți lasă la Masa Domnului numai pe aceia care vin din același cerc de Adunări. Faptul că Scriptura le respinge pe amândouă, am încercat să arătăm prin articolul [„Care criterii de admitere la Masa Domnului sunt biblice?”](#)

S-ar putea ca timpul de acum să nu se mai compare cu timpul de atunci, dar dacă atunci a fost oportun să se acționeze cu atenție la primirea la Masa Domnului, atunci cu siguranță și astăzi trebuie făcut cu mult mai multă atenție, căci învățăturile greșite s-au răspândit foarte mult în creștinism. Pe de altă parte nu trebuie să închidem ochii cu privire la tendințele din țara noastră și din țările vecine, unde are loc o trezire nouă și mulți creștini părăsesc bisericile mari și se strâng simplu, ca creștini. Dă foarte mult de gândit, de ce aceste evoluții în cele mai multe cazuri ocolesc comunitățile și adunările așa numitei mișcări a fraților și de regulă nu se nasc din ele.

Pe parcursul multor ani, și chiar de curând, s-au auzit multe referiri la poziția/punctul de vedere al lui J. N. Darby, W. Kelly, C. H. Mackintosh și al altora, cu privire la admiterea creștinilor la frângerea pâinii.

Aceste remarci sau scrieri ale acestor frați sunt puse în legătură cu admiterea creștinilor care nu sunt în părtășie practică cu adunările, care sunt unite prin har.

Că aceste remarci sunt adevărate, nu este nici o îndoială. Ar fi o nebunie să fie negate. Punctele lor de vedere au același caracter. Ele confirmă că fiecare mădular al trupului lui Hristos, care are o învățătură sănătoasă, are o purtare temătoare de Dumnezeu și nu are legături care ar putea să-l întineze, are dreptul să pomenească pe Domnul în strângerile laolaltă, și nu trebuie respins. Ei sunt una în afirmațiile lor. Unele citate vor arăta ce credeau ei. Dar aceasta este tot ce au spus ei despre acest punct important? Răspunsul este „Nu!” Ei au avut multe îndoieli și au exprimat acestea în diferite feluri. Unele citate vor arăta în ce constau îndoielile lor. Autorul acestor rânduri încearcă să redea cât se poate de exact aceste citate. Nu este o încercare de a prezenta un punct de vedere preconcept. Ambele aspecte ale acestei teme vor fi prezentate sincer. Frații care nu au idei preconceptuate vor confirma că nu este corect să se citeze unele extrase din scrieri și apoi să se ignoreze alte afirmații pe care ei le-au făcut, ar fi chiar nedrept să se procedeze așa ceva. Sursele citatelor sunt notate. Ele pot fi verificate în ceea ce privește exactitatea lor.

## Recomandarea admiterii

1. „Calviniștii, armenienii, persoanele care merg des la biserică, care mărturisesc pe Hristos, sunt de recomandat.”  
(*Bible Treasury*, Aprilie 1858, pag. 52)

2. „Legăturile bisericești nu sunt bariere, pentru a nu fi admis!”  
(W. Kelly, *Bible Treasury*, Octombrie 1863, pag. 344-345).
3. „Unitatea trupului lui Hristos este fundamentul premiză; toți creștinii au în principiu dreptul de a fi acolo.” (J. N. Darby, *The Bible Treasury*, Martie 1864, pag. 35).
4. „Eu aș primi cu toată inima pe orice sfânt, fie el episcopal sau de orice altă natură”  
(J. N. Darby, *Bible Treasury*, August 1868, pag. 122)
5. „Creștinii nu pot fi respinși din cauza legăturilor lor cu sisteme. Ei nu pot fi respinși din cauză că rămân în sistemul lor.”  
(Autor necunoscut, *The Bible Treasury*, Martie 1869, pag. 239-240)
6. „Toți creștinii care umblă în sfințenie și adevăr trebuie iubiți și primiți cu cordialitate.”  
(W. Kelly, *The Bible Treasury*, Decembrie 1872, pag. 192)
7. „Masa Domnului este deschisă pentru toți cei care sunt ai Săi, dacă sunt cunoscuți că umblă ca atare. Ei nu sunt numai liberi să frângă pâinea, ci și să contribuie la adorare și învățatură.”  
(W. Kelly, *Bible Treasury*, Octombrie 1873, pag. 351)
8. „O legătură bisericească cu așa-zisul sistem ortodox nu este un obstacol pentru admiterea la Masa Domnului.”  
(*Bible Treasury*, Ianuarie 1887)
9. „O cunoaștere mai mare a adevărului decât o are altul nu este linie directoare, ca să te comporți cu îngrădire față de alți credincioși.”  
(*Letters of J.N. Darby*, Vol. 1, Stow Hill Edition, 1840, pag. 34-35)
10. „Frații nu recunosc un alt trup, decât numai pe cel al lui Hristos, acesta fiind toată biserica celor născuți din nou; de aceea ei primesc pe orice creștin (căci el este un mădular al acestui trup) care umblă în adevăr și sfințenie.”  
(*Letters of J.N. Darby*, Vol. 1, 1855, pag. 243)
11. „Eu aș admite cu toată inima pe un baptist sau pe unul din bisericile libere, ca creștin.”  
(*Letters of J.N. Darby*, Vol. 1, 1862, pag. 328)
12. „Un străin, care frânge pâinea cu ‘frații’ nu poate fi constrâns să fie întotdeauna prezent la ei.  
(*Letters of J.N. Darby*, Vol. 2, 1870, pag. 109)
13. „O persoană care are dorința simplă după părtășie spirituală trebuie admisă.”  
(*Letters of J.N. Darby*, Vol. 2, 1870, pag. 212)
14. „Frângerea pâinii este punctul de întâlnire al tuturor creștinilor în unitatea trupului lui Hristos. Fiecare creștin are dreptul să ia parte la ea. Diferențele în punctele de vedere

bisericești nu sunt un impediment pentru frângerea pâinii.”

(*Letters of J.N. Darby*, Vol. 3, 1881, pag. 132)

15. „Unitatea trupului este fundamentul strănerii. Fiecare creștin adevărat are dreptul să vină. Unul, care este recunoscut ca creștin, fără vină în umblare, nu trebuie respins. Nu există o altă calitate de membru, decât numai a lui Hristos.”

(*Letters of J.N. Darby*, Vol. 3, 1881, pag. 459)

Aceste exemple demonstrează clar gândurile conducătorilor înaintași cu privire la admiterea la Masa Domnului. Ele nu au pretenția de a fi singurele afirmații, pe care ei le-au făcut în favoarea admiterii la Masa Domnului a credincioșilor sinceri și cunoscuți (ca creștini).

## Exemple de precauție cu privire la admiterea sau respingerea de la Masa Domnului

1. „Creștinii care nu renunță la păreri greșite despre Persoana lui Hristos, nu pot fi admiși la Masa Domnului.”

(*Bible Treasury*, Vol. 2, Aprilie 1858, pag. 52)

2. „Obstacolele create de oameni nu trebuie recunoscute. (Creștinii nu sunt admiși ca membrii unor confesiuni, ci ca mădulare ale trupului lui Hristos. F. W.) Nici un creștin nu are dreptul la sentințe autonome. Cuvântul lui Dumnezeu este linia călăuzitoare. Preocuparea intensivă, amănunțită cu sufletele arată dacă mărturisirea lor, că sunt creștini, este adevărată.”

(*The Bible Treasury*, Octombrie 1863, pag. 344-345)

3. „Creștinii care sunt admiși la Masa Domnului, trebuie să fie sănătoși în credință, cu legături și umblare ireproșabilă. Noi nu putem duce tratative cu creștinii, care vor să frângă pâinea împreună cu noi. Ei nu pot fi respinși din cauză că rămân în sistemul lor, dar ar fi corect să le atragem atenția și să-i învățăm mai bine. Creștinii care cred că au libertatea să meargă înapoi și în colo, trebuie învățați cu toată seriozitatea, înainte de a-i câștiga pentru adevăratul fundament al strănerii, pentru trupul lui Hristos. Cu toate că creștinii sunt admiși, ei nu trebuie să gândească că noi considerăm bună rămânerea lor în sistemul lor. Unitatea trupului nu se exprimă prin vizitarea diverselor sisteme și așteptarea să frângă pâinea cu „frații”. Trebuie să ne preocupăm mai mult cu drepturile lui Hristos ca și Cap al trupului, decât cu drepturile credincioșilor. Ține-te strâns de adevăr. Dacă alții vor să vină, lăsați-i să vină, dar cei care stau pe adevărata temelie să nu se ducă la ei.”

(*The Bible Treasury*, Vol. 7, Martie 1869, pag. 239-240)

4. „Acolo unde există o comportare conștientă, sau indiferență, față de rău cu privire la Hristos, nu poate exista părtășie. Cei care caută să trăiască după principiile Scripturii, vor avea parte de dușmănie, nu numai din partea lumii, ci și din partea lumii creștine, care frânge pâinea fără o atitudine critică față de rău.”

(*The Bible Treasury*, Vol. 9, Octombrie 1873, pag. 351)

5. „Prima întrebare cu privire la admiterea la Masa Domnului este referitoare la onoarea lui Hristos. Oricine dorește să frângă pâinea și aparține unui sistem, trebuie să depună mărturie că nu împărtășește învățătura greșită. Nimeni, oricât de credincios sau de curat ar fi el, nu va fi admis, dacă el aparține sectelor care răspândesc învățături greșite, în mod deosebit cu privire la Persoana lui Hristos. Neliniștea ia naștere prin persoane înțelepte, care țin seama de interesele proprii și de bucuria lor. Ele nu acordă atenție intereselor lui Hristos. Intimitatea cu creștini, care nu sunt în părtășie practică, conduce la delăsare în viața de părtășie. Strigătul obișnuit al acestor persoane este desființarea barierelor sfinte, care există pentru a lupta împotriva răului în sensul părtășiei.”  
(*The Bible Treasury*, Vol. 16, Ianuarie 1877)
6. „Persoanele care sunt conștient în părtășie cu alte grupe, care permit învățăturile rele, nu sunt potrivite pentru a fi admise.”  
(*Letters of J.N. Darby*, Vol. 1, 1851, pag. 200)
7. „De mult s-a avut simțământul, că ar fi de dorit, ca un nume să nu fie propus, până când nu s-au încheiat toate cercetările practice. Ar fi neplăcut să se numească public un nume, dacă s-ar fi putut evita, pentru cazul în care ar fi existat îndoieli cu privire la motivele morale. De aceea trebuie să aibă loc discuții și cercetări prealabile.”  
(*Letters of J.N. Darby*, Vol 1, pag. 357)
8. „Nimeni nu are dreptul să pună condiții Adunării, înainte de a fi admis. Este greșit pentru un creștin să meargă sistematic la ‚frații’ și la o altă biserică. Admiterea nu trebuie să fie o scuză pentru dreptul de liberă deplasare. Dar prin faptul că evităm aceasta, nu trebuie să cădem într-o despărțire extremă de adevărații credincioși.”  
(*Letters of J.N. Darby*, Vol. 2, 1869, pag. 10)
9. „Unii sunt prea largi în admiterea la Masa Domnului, alții prea înguști.”  
(*Letters of J.N. Darby*, Vol. 2, 1869, pag. 24)
10. „Oricine frânge pâinea cu ‚frații’ trebuie să se supună ordinii casei.”  
(*Letters of J.N. Darby*, Vol. 2, pag. 109)
11. „Întrebarea cu privire la admiterea la Masa Domnului este o întrebare sensibilă – evitarea de a fi o sectă, dar totodată să păstrezi învățătura sănătoasă și să rămâi afară din tabără; nici o pretenție de a veni și a pleca, așa cum place unora. Dreptul de liberă deplasare este o cursă periculoasă. Nimeni nu poate impune Adunării voia sa. Dacă o persoană zice practic: ‚Eu vreau să ocup loc în trupul lui Hristos și merg la secte și la cei răi, dacă mi se potrivește și îmi place’, atunci persoana aceea nu are o inimă sinceră. El face conștiința lui drept conștiință a Adunării și supune Adunarea acestei conștiințe, și aceasta nu trebuie să fie așa – este greșit.”  
(*Letters of J.N. Darby*, Vol. 2, 1873, pag. 212)
12. „Conștiința Adunării trebuie să fie mulțumită, că dacă cineva are dorința să frângă pâinea, el este și demn s-o facă.”  
(*Letters of J.N. Darby*, Vol. 2, 1875, pag. 349)

13. „Eu cred, că frații și surorile dintr-o Adunare, sau cei care se duc într-o altă Adunare, ca să frângă pâinea, să nu-și aducă prietenii cu ei, dacă aceștia nu sunt cunoscuți Adunării în astfel de ocazii că sunt mădulare cunoscute ale trupului care i-au parte la frângerea pâinii.”  
(*Letters of J.N. Darby*, Vol. 2, 1877, pag. 409)
14. „Poziția creștinului solicită mare atenție și conștiinciozitate, ca să constate cine este demn de a lua parte la frângerea pâinii. Oricine dorește, ca într-o zi să frângă pâinea cu ‚frații’, și în ziua următoare cu sectele, acela să nu fie admis. O astfel de comportare nu unește, ci consolidează despărțirile.”  
(*Letters of J.N. Darby*, Vol. 3, 1881, pag. 132)
15. „Acela care propune un creștin pentru a lua parte la frângerea pâinii, trebuie să aibă încrederea fraților. Din cauza lașității în învățătură și practică este necesară mare atenție. Frații nu pun și nu acceptă condiții de la cineva care dorește să frângă pâinea.”  
(*Letters of J.N. Darby*, Vol. 3, an necunoscut, pag. 459)

Colecția de citate de mai sus cu privire la admiterea la frângerea pâinii a fost preluată de la frații de la jumătatea secolului al 19-lea. Oricum, trebuie amintit, că în timpul acela nu era nimeni ordinar în marile confesiuni ortodoxe, dacă nu semna vechea mărturisire de credință, și era general recunoscut, că Biblia era Cuvântul lui Dumnezeu infailibil. Toleranța din timpul actual din marile confesiuni cu rătăcirii fundamentale și rău moral ordinar nu ar fi îndrăznit nimeni în timpul acela s-o viseze. Nici duhul ecumenic nu pătrunsese. Oamenii rămâneau în denomi-națiunile lor și erau condamnați dacă depășeau granițele. O persoană, care dorea părtășia, în mod normal obișnuia să se întâlnească pe terenul unității trupului – și nu gândea la un ecumenism „împreună cu toate confesiunile”. Principiile nu se schimbă, ci numai condițiile (Editor W. R. Dronsfield).

---

Tradus de la: [Zulassung zum Abendmahl](#)

Preluat de la [www.bibelkreis.ch](http://www.bibelkreis.ch)

Traducere: Ion Simionescu